

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skygebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649683071168/facsimile.pdf> (tilgået 07. december 2022)

Anvendt udgave: Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

I

Ingen Fortale. Havet. Floden Trave. *Lübeck*. Mariekirken.
Dødningsdansen. *Wandsbeck*.

»Wenn jemand eine Reise thut,
So kann er was erzählen.«

siger *Claudius*, men om Nogen vil høre det, bliver en anden Sag.

Vi leve i en Tid, hvor store Verdensbegivenheder følge Slag i Slag paa hinanden, hvor der i eet Aar udvikler sig mere, end før i hele Decennier; Meteor følger Meteor paa den politiske Himmel, hvorledes faaer man da Tid til, at lægge Mærke til den enkelte, opadstræbende Psyche? – Verden handler nu, den arbejder for den kommende Digter-Slægt, der skal gjøre vor Nutid udødelig. Men voxer Vingen, vil ogsaa Fuglen flagre, og om der er Krig eller Fred, Bryllup eller Begravelse, synger den sin Sang, til dens Digterhjerne brister; der findes altid een eller anden beslægtet Sjæl, der midt i den store Verdens travlhed vederqvæges ved dens Toner, og mere kan den lille Himmelborger jo ikke forlange. Men er det nu en forfængelig Fugl, og saadan een ere de fleste unge Poeter, saa vil han trække Tilhørere, være original, og quiddre da tidt med et ganske andet Næb, end det vor Herre gav ham; det hjælper virkelig undertiden! jo mere barokke de poetiske Skrifl blive, desto flere lægge Mærke til ham; han samler sig et Publicum; den Ene viser sig mere original end den Anden, thi hvem vil ikke høres, naar han først er traadt op som Sanger.

Det gik mig, naar jeg skal være aabenhjertig, ogsaa ganske saaledes, da jeg tænkte paa at fortælle denne min Reise; det maa blive paa en original Maade, besluttede jeg, og havde ogsaa saaledes arangeret det Hele, og det før jeg reiste; faaet Læserinderne og Læserne satte ned, og vilde nu give dem hele Reisen dramatisk; dette var, tænkte jeg, en ny Maneer at have en Reisebeskrivelse paa. Det skulde saaledes være et Reise-Drama med Ouverture, Prolog og Mellemacter. I Mellemacterne skulde Publikum være satirisk, men i Prologen vilde jeg selv være det. Ouverturen maatte blive for fuldt Orchester, det forsamle-